

Sarvajanik Karyakram

Date : 26th December 1989
Place : Pune
Type : Public Program
Speech : Marathi
Language

CONTENTS

I Transcript

Marathi	02 - 12
Hindi	-
English	-

II Translation

English	-
Hindi	-
Marathi	-

ORIGINAL TRANSCRIPT

MARATHI TALK

Scanned from Marathi Chaitanya Lahari

सत्याला शोधणा-या सर्व साधकांना आग्रहा नमस्कार. सत्य काय, आणि असत्य काय हे सुद्धा जाणण्यासाठी आत्मसाक्षात्कार पाहिजे. ज्यांना आत्मसाक्षात्कार आला नाही, त्यांच्याबद्दल कबिराने म्हटलं आहे, "कैसे समझावूं, सब जग अंधा।"

आत्मसाक्षात्काराशिवाय ती सूक्ष्मदृष्टी येत नाही, ज्याने चराचरांत पसरलेली ही परमेश्वरीशक्ति आपण जाणू शकतो. कोणीही उठावं, आणि म्हणावं परमेश्वर नाही, हे आजकालचे प्रकार आहेत, पण हे अशास्त्रीय आहे. तुम्ही त्याबद्दल काही माहिती घेतली का? तुम्ही त्याबद्दल काही गहनतेने विचार केला आहे का? आणि सगळ्यांत कमालीची गोष्ट आहे की हा संबंध वारसा ह्या महाराष्ट्राचा आहे. या महाराष्ट्रांतच हे सगळं कार्य झालेलं आहे एकेकाळी, आणि तेच कार्य आम्ही करत आहोत. फरक फक्त हाच की सामूहिकतेत आम्ही हे कार्य करीत आहोत आणि पूर्वी एकेका माणसाचं हे कार्य होत असे.

पण कुंडलिनी जागृतीनंतर तुम्ही आकाशांत उडता किंवा पाण्यावर चालू शकता असले प्रकार मी कधीही म्हटलं नाही. उलट ह्याच्या मी विरोधात आहे कारण ह्या शुद्ध सिध्दया आहेत. आणि श्री ज्ञानेश्वरांनीपण असं कसं म्हटलं असेल बरं, त्यांच्याबद्दल बोलतांना लोकांनी जीभ आवरावी ते बरं. पण काय म्हटलं तरी, काय ती किर्मांत! त्यांच्या दोन ओळीतरी तुम्ही लिहू शकतां का? ते त्यांच्यावर कोरडे ओढतायत! दोन अक्षर डोंग्लश शिकून तुम्ही मोठे शहाणे झालांत?

तहानपणी मी ज्ञानेश्वरी वाचली होती आणि म्हटलं काय हे अवतरण आहे, अवतरण आहे नुसतं, ते काय समजेल माणसाला? आत्मसाक्षात्कार झाल्याशिवाय तुम्हांला काहीही कळत नाही, आणि त्याच्या पलकडच्या ह्या गोष्टी आणि तुम्हाला काय कळणार, ही मंडळी कोण होती. आणि सांगायला गेलं तर, "तुम्ही खोटं सांगतां" कारण हे आंतशहाणे, त्यांचे बोल रिकामे! त्यांचे अमृतानुभव हे पुस्तक तुम्ही वाचावं ते पुस्तक मी जवळजवळ रोज थोडंसं वाचते. सरे अनुभव, इतके गहन अनुभव आहेत पण ते सगळ्यांना, सगळ्यांना समजण्यासारखं नाहीच. सूक्ष्म बुद्धी पाहिजे. त्यांच्यात एक सूक्ष्मता पाहिजे. आत्मसाक्षात्कारी मनुष्यच ते समजू शकतो.

आणि त्याबाबतीत भलताच अट्टाहास करून मला आवाहन दिलं की तुम्ही जर पाण्यावर चालायला सांगाल, मी कधीच सांगत नाही ते टी.एम.बाले सांगतात, ट्रान्सेडेंटल मीडिटेशन. त्यांनाच जाऊन अपोजिशन करा न. त्यांना करणार नाही. कारण त्यांचा सोदा पटू शकतो. माझ्याबरोबर या अशा गोष्टी मी असं कधीही म्हटलेलं नाही. कुंडलिनीने जे ज्ञानेश्वरीत म्हटलं आहे की मनुष्याची प्रकृति ठीक होते. चेह-यावर सतेजता येते. जीवनामध्ये संतुलन येतं. ती सर्व कार्ये सहजयोगामध्ये होतात.

आता ही, इथे जी मंडळी गाणी म्हणत बसली होती, ती तुम्हाला काय निर्वळ वाटतात? की सबळ वाटतात? मी म्हणते, हे जे लोक असं म्हणतात, त्यांना सगळ्यांना ओळीने उभं करा आणि एवज सहजयोग्याला बघा. आश्चर्याची तर गोष्ट. अशी आहे की या पुण्यामध्ये हे लोक, सरोवर पक्षाया विहीरीत रहावं तसे राहाताना म्हणजे काहीही माहीती आमच्याबद्दल काढली नाही. दिल्लीला डॉक्टर्सना एम.डी.ची पदवी मिळाली कारण त्यांनी काही काही रोगांवर प्रयोग केले. त्यातला पहिला जो होता तो फिजीकल फिटनेस, म्हणजे त्याने मनुष्याची तब्येत किती चांगली होते, प्रकृति किती सुधारते, याच्यावर त्याने पिसिस केला. त्याला एम डी ची पदवी मिळाली. दुसरा त्याने केला होता तो पोपलेप्सी आणि अस्थमावर. पोपलेप्सी काय आहे, किंवा अस्थमा काय आहे, हे सायकोसोमॅटिक डिझीझेस कसे असतात, ते सगळे त्याने काढून आणि सिध्द करून दिलं, की सहजयोगाने ते ठीक होतात. तिस-या डॉक्टरने, मला असं वाटतं की स्टेस आणि स्ट्रेनवरती फार काम केलेल आहे. तिघांनाही एम.डी.च्या पदव्या मिळाल्या.

अहो, मला समजत नाही, हे तुमचे मि.मानव मला भेटायला आले होते. त्यांचे तर ज्ञानच जैमतेम आहे. पंडित्यांदा त्यांच्याशी बोलायचं, तर कसं? त्यांना मेडीकलच एकही अक्षर समजत नाही. सायन्सचं दुसरं अक्षर समजत नाही. मी 'पिरीऑडिक लॉज'वर बोलायला गेले, तर त्यांना काही समजत नाही. काहीही समजत नाही. तीन तास बसून, त्यांना मी सगळे समजावून सांगितले की आंतमध्ये कुंडलिनी काय असते, कशी असते. उठत्यासुटल्या प्रत्येक माणसाने अशी संस्था काढायची पैसे बनवण्यासाठी. गव्हर्नमेंटकडून पैसे उकळण्याचे घंटे आहेत. ज्या लोकांना आत्मसाक्षात्कार झाला नाही ते डोकस नाहीत. ते स्वतः आंधळे आहेत आणि आंधळ्यांच्या हातामध्ये तुम्ही लाठी दिली, तर तो सगळ्यांना एकसारखा मारतो. त्याला सरं सोटं काय कळणार?

फक्त आत्मसाक्षात्कारी लोकांचा आंधकार आहे. ही जनांधकार चेष्टा आहे आणि मी हया बाबतीत निर्मूलनाच्या हयांना घेणार आहे. आता त्यांनी आम्हाला आव्हान दिलं आहे. असल्या भलत्या गोष्टीसाठी आव्हान घेण्यात काय अर्थ आहे? पण माझ आव्हान हे आहे की ज्या गोष्टी मी म्हटलेल्या आहेत त्यावर तुम्ही नाही अशा सिध्द करून दिल्या, की हे सोटं आहे तर मी तुम्हाला दोन लाख रुपये देईन सगळ्या लोकांना.

आज हजारो लोकांना सहजयोगाने फायदा झाला. या आपल्या देशामध्ये, जिथे इतकी गरिबी आहे, जिथे कोणाचा इलाज होणं किती कठीण आहे. आतां हे श्रीमंत होते, म्हणून

त्यांना उभं केलं मी कारण, त्यांचं तुम्ही ऐकलं. पण किती गोरगरिबांना मी ठीक केलं आहे, किती लोकांचा फायदा झाला आहे, अनंत आहेत. त्यांची प्रकृति ठीक झाली पाहिजे. त्यांच्यासाठी डब्ल्यू.एच.ओ. तून आम्हांला निरोप आला होता, पण मी म्हटलं मी कोणाचं अंगीकृत राहू शकत नाही.

आणि आता रशियाला आम्हाला सरकारी रेकग्निशन मिळाली आहे. आमचं काम बघून, सात डॉक्टर्सनी लंडनमध्ये रिसर्च केला. ते बघून त्यांनी आम्हाला सरकारीरित्या आमचाच एक ऑर्गनायझेशन संबंध रशियात एकच आहे जो, बाहेरचा असून त्याला गव्हर्मेंटने रेकग्निशन दिली आहे. ते आम्हाला जमीनी देणार आहेत. तिथे हजारोंनी लोक येतात आणि इथे अतिशयाने, जे तुमच्या पुण्याला बसलेलं आहेत, ते कुणाचं भलं करीत नाहीत आणि कोणी करतंय तर त्याच्यामागे हात घुळून लागतात. हे कायतरी राजकारणी प्रकार दिसतो आहे मला.

सुरवातीला ते सकाळचं पेपर माझ्यामागे लागतं होतं. आम्ही सगळ्या परवानगी घेऊन, एक घर बांधायला, या पुण्याला "पुण्य पठणम्" म्हणतात, म्हणून आम्ही आलो. कुठून हे पुण्य पठणम् आहे? तर त्याच्या सगळ्या परवानग्या घेतल्या. सगळं विचारतं, माझ्या यजमानांना दोन लॉक्या डॉक्टरेट्स मिळाल्या आहेत. एक इंग्लंडला, एक इंडियाला. त्यांना विचारून, सगळं व्यवस्थित, आम्ही कायद्यांत राहणारी माणसं, आणि आमच्यामागे हात घुळून लागलेत हे सकाळवाले, इतके, की ते घर मोडायच्या मागे, कारण तिथे व्हिडिओ ह्यांनी जमीनी विकलेल्या होत्या आणि व्हिडिओकडून अजूनही पैसे घेत आहेत हे लोक आणि त्यांच्या पोटावर पाय आला कारण मी काय एन.जे.वगैरे करून घेतलं नाही, आणि कायदा आला. त्यांच्या पोटावर आला पाय! मग मला काय माहीत, मला जर आपी म्हटलं असतं की इथे आम्ही असे घंदे करणार आहे, बाबा, मी कुठेही गेले असते, माझ्यामागे हात घुळून एक वर्ष, खोटेनाटं अगदी अजिबात खोटे लिहीलं आणि खोटे बोलायला तर कांही लागतच नाही. हे तुमचे मानव तर इतके खोटे बोलतात आणि मला म्हणे कुंडालिनी माझी जागृत करा. अशा माणसाची कुंडालिनी सात जन्मांत कधी जागृत होणार नाही. आणि ह्या माणसाला तुकारामांचे किंवा ज्ञानेश्वरांचे पायतरी घरतां येतील कां? काय आहेत बोलायच्या गोष्टी. कोणीही उचलायचं तोंडाला लगाम घायचा नाही! वाटेल ते बोलायचं, कोणाच्याही विरुद्ध! आणि कोणाचीही मनं दुखवायची.

अहो, त्या महंमद साहेबांच्याबद्दल एक अक्षर तो रशदी बोलला, एक अक्षर तो बोलला तर सारे ते मुसलमान लागले आणि आपल्या इथे या संतसाधूंच्या विरुद्ध हे लोक बोलायला, ह्यांना काय ज्ञान आहे? हे काय आत्मसाक्षात्कारी आहेत? हे समजतात काय स्वतःला?

इतक्या वर्षांपासून ज्या लोकांनी आत्मसंस्काराची एवढी सृष्टी सांगितलेली आहे, त्यांना सगळ्यांना मूर्खता काढलं ह्यांनी? रामदासस्वामींनी सांगितलं होतं की कुंडलीनीच्या जागरणाने माणसाचा संबंध परमेश्वराशी होतो. योग होतो. त्यांना विचारलं की किती वेळ लागेल. त्यांनी एकच शब्द सांगितला की "तत्क्षण" पण अधिकार पाहीजे त्याला आणि घेणाराही थोडा बहुत अधिकारी असला पाहिजे.

तीन तास या गृहस्थाला मी समजावत बसले, कसकसं समजावलं पण अगदीच ज्ञान जेमतेम आहे त्यांचं. मग यांची पूर्वीपंढीका कळली की हे वर्षाजेलमध्ये कांहीतरी उपद्रव केले, म्हणून बंद झाले होते आणि मग त्यांनी असं म्हटलं, की मला इथले जेवण आवडत नाही. तर मग जेलरसाहेब म्हणाले, "बरं मग तुमचं घरून जेवण मागवतो. जेवण सोडलं त्यांनी, तर घरून जेवण आलं. मग हे थंड होतं. मग म्हणाले, "तुम्ही क्षमा मागा आणि जा" तर जेवणांसाठी, क्षमा मागून निघाले. ही यांची पूर्वीपंढीका. कुठेही कांही थंडा नसला, की काढायची अशी ही कांहीतरी संस्था, आणि त्या संस्थेचं महत्त्व करायचं.

स्वतःबरोबर एक गृहस्थ घेऊन आले म्हणे. "हे गडकरी" मी गडकरीना कधी भेटले नव्हते. तो काही गडकरी मनुष्य नव्हता. सारखं सोटं दोलत होते. इतका सोटा मनुष्य आज उठून ज्ञानेश्वरांवरती इतकं बोलतो. अहो, त्यांच्या पायाच्या धुळीची लायकी नाही तुम्हाला. आणि खबरदार, परत जर कोणी केलं तर खरोखर मी या लोकांवर केस करीन. तर आतापर्यंत मी म्हटलं होतं. जाऊ या, क्षमा करा. महामूर्ख आहेत सगळे. समजावून सांगता सांगता मला पुरेवाट झाली. यांना कांहीही समजत नाही.

हां, हे कबूल आहे की अंधश्रद्धा आहे. त्याबद्दल मी जवळजवळ एकोणीसशे सत्तर सालांपासून स्पष्ट सांगते आहे, भौंदू लोक आहेत, हेही सांगते आहे. इतकंच नाही, जे जे खराब गुरू आहेत त्या प्रत्येकाच्याबद्दल मी सांगितलं आहे आणि अंधश्रद्धा कशी असते, ते ही मी सांगितलं आहे. त्याचा मला अधिकार आहे नृसिंह सरस्वती होते, त्यांना अधिकार होता. अशी जी मंडळी होती, त्यांना अधिकार होता. यांना काय अधिकार आहे? कोणीही उठाव धर्मावर बोलाव? कोणीही उठावं आणि देवावर बोलाव? यांना अधिकार काय?

मला समजत नाही या पुण्यामध्ये असे न्यूजपेपर चालतात तरी कसे, हे बेजबाबदार! म्हणजे लोकच गडबड आहेत. लोकसत्ता म्हणे, ही लोकं बसलेली, ही लोकं नाहीत. चारपांच पोरं कुठूनतरी आणली आणि पैसे देऊन त्यांना उभं केलं तर ही लोकसत्ता झाली? नी हे केसरी, टिळकांच्या वेळचं लिहिलेलं केसरी आज सकाळचं त्याने बेजबाबदारपणे छापून दिलंय

आम्हाला काहीही न विचारतां, आम्हाला एक अक्षराने त्याने विचारलं नाही कारण त्यांना माहीत आहे, माताजींना सगळं माहीती आहे म्हणून. त्याच्याजवळ टेप्स नव्हत्या त्या टेप्स क्रिया. मग टेपरेकॉर्डरपण दिला. टेप करून घ्या म्हणून. मग घरी जाऊन तुम्ही विचार करून मग अहो डोकं तर पाहीजे समजायला. हे गंभीर विषय आहेत आणि गहन आहेत. डोकं कमी आहे. डोकं पाहीजे त्याला.

पण मला आश्चर्य वाटतं, हे पुण्यपठणम् हा आपला वारसा, महाराष्ट्राचा, अहो मुंबईला हे लोक येतात. हे मोठे मोठे विद्वान आहेत यांच्या पायाच्या धुळीबरोबरचे नाहीत हे लोक? इतके सुशिक्षित, शिकलेले लोक इथे येतात. तुमच्या मुंबईला येऊन नमन करतात, डोकं टेकतात तिथे, ही योगभूमी, हे कळणार कसं?

आतां भूतं आहेत की नाही इथपर्यंत लोकांचं चाललेलं आहे. पण ही भूतं नाहीत कशावरून त्याची सिध्दता आहे. पण आत्मसाक्षात्काराशिवाय होत नाही. आत्मसाक्षात्कारानंतर, जर तुम्ही आकाशात पाहील तर तुम्हाला चेतन्यही दिसू शकत आणि हे, ज्याला तुम्ही "डेड स्पिरीटस्" म्हणता ते ही दिसू शकत. ते असे लूपस् मध्ये असतात. मागेच बरेच दिवसांपूर्वी मी सांगितल होतं की हे जे "डेड सोलस्" आहेत. असे द्यात सात लूपस्मध्ये असतात आणि आपल्यामध्ये जो सोल आहे, त्याचेपण सात लूपस् असतात आणि आपल्या सेलमध्ये {पेशीमध्ये} दिसतात. परवा एक आमचे डॉ. मिश्रा म्हणून आहेत, फार मोठे विद्वान आहेत, कॅनडाला. त्यांनी मला लिहून पाठवलं, "माताजी, याचा शोध लागला. याचा शोध लागला". लोक सांगतात की सात लूपस् आहेत सेलमध्ये* आतां सात लूपस् काय. दूसरी गोष्ट मी सांगितली होती, कार्बनचा अँटम धरला, त्यांना काय माहीत कार्बन काय आणि काय अगदीच काही माहीत नाही हो, बिलकुलच अगदी. आमच्याकडेचे चपराशी बरे, असे आले तिथे. म्हटलं कार्बनला व्हॅलन्सी किती असते? व्हॅलन्सी काय असेल. ते ही माहीत नाही. कार्बनला चार व्हॅलन्सीज असतात. म्हटलं की कार्बन हा मुलाधार हे चक आहे— त्याचा मूळ घातू, कारण तिथूनच मग अमायनो ॲसिडस् वगैरे बनतात. आधी ऑर्गॅनिक केमिस्ट्रीमध्ये मग त्याच्यानंतर ते अमायनो ॲसिडस् नंतर बनतात. यांना ते काहीच माहीती नव्हतं. बरं त्या कार्बनमध्ये चार व्हॅलन्सी असतात. गणपतीला आपण नेहमी चत्वारी म्हणतो. चार हात आहेत त्याला, तसेच आपले पेल्व्हिक प्लेक्सस, त्यालासुद्धां चारच पाकळ्या. मी म्हटले की तुम्ही कार्बन अँटमचे मॉडेल बनता. तर वरकीकर म्हणून एक फार मोठे सायन्टिस्ट अमेरिकेला आहेत. इंडियन, त्यांना

फर मोठे पारितोषिक मिळणार होतं ते मिस झालं. त्यांना मी म्हटलं तुम्ही यावर रिसर्च करा. त्यांनी मग स्टडी केला. आणि योहान म्हणून दुसरा एक मोठा सायंटिस्ट आहे. त्यांना मी म्हटलं तुम्ही क्वॉन्टमच्या ॲटमचे एक मोठे मॉडेल बनवा. तो मॉडेल बनवला आणि मी जसं सांगितलं होतं की तुम्ही जर याला डावीकडून पाहीलं तर उजवीकडे तुम्हांला ऑकारासारखे दिसेल आणि उजवीकडून पाहीलं, डावीकडे तर तुम्हांला ते स्वस्तिकासारखे दिसेल आणि सालून वर पाहील तर तुम्हांला ते क्रॉससारखे दिसेल ते सिध्द झालं.

आता आम्ही काहीही सांगितले तर ते जेमतेमच सांगतो कारण तितकं ते झेपलं तर पाहीजे तुम्हांला! सगळं सांगून काय उपयोगाचं? झेपलं पाहीजे ना; डोळ्यात तर गेलं पाहीजे ना, कितीतरी सहजयोगांत चमत्कार घडलेले आहेत. ते सहजयोग्यांना माहीत आहेत, पण आत्मसाक्षात्कार श्रद्धाशिवाय काही आम्ही त्याबद्दल कोणाला सांगत नाही. आतां ह्यांनी म्हटलं, "मी बोलतोच". म्हटलं "बोल!" तिथे राहुल बजायला विचारा तुम्ही फोन करून. किती लोकांना आम्ही बरं केलंय, यांनी कोणाला बरं केलंय ते सांगा तुम्ही मला. नसत्या उस्ताफे-या करायला आणि आतां गव्हर्नमेंट कडून पैसे मागितलं, "आम्ही हे करतोय आम्हाला या म्हणून."

अंगात भुतं येतात ही गोष्ट सरी आहे. आतां कोणी खोटं केलं तर खोटं करू शकतात पण हे पैसे मिळवण्यासाठी पुष्कळ लोक धंदे करतात. मी काही कुणाकडून पैसे घेत नाही काही नाही, मी कशाला हे धंदे करीन? रात्रींदिवस आम्ही वणवण इकडे तिकडे भटकतो आणि तुमच्या पुण्यांत हे उपटसुंभ माझ्यामागे हात धुऊन लागले आहेत. यांनी कोणाचं भलं केलं? हे विचारा आतापर्यंत. उद्या मी प्रेस कॉन्फरन्स घेतली आहे आणि तिथे मी विचारणार आहे की, आज सकाळी यांनी असं छापायला काय झालं होतं मला न विचारतांना? मी ज्या गोष्टी म्हटल्याच नाहीत, त्या ज्ञानेश्वरांना मध्ये घालून, ते खोटं आहे म्हणजे इतका खोटेपणा, सर्रास! करणारच, कारण "देव नाहीच आहे मुळी! आमच्या देवावर विश्वास नाही." मग काय - "दारु प्या, बायका ठेवा म्हणजे देवावर विश्वास नाही ना आमचा! मग, वाटेल ते करा, खोटं बोला, सकळपासनं संध्याकाळपर्यंत, पैसे प्या, पैसे द्या," सगळं हेच! एकदां देवाला उचलून ठेवायचं म्हणजे भिती कोणाची राहणार? गव्हर्नमेंटची तर काही भितीच नाही आहे यांना!

आणि देवाला उचलून काढून टाकण्याचा प्रकार, मोठ्या आश्चर्याची गोष्ट आहे की देवावर आमचा विश्वास नाही, आम्ही समाजवादी म्हणून जे पिंडवडे निघाले ते बघा, त्याला एक कारण हे की देवावर विश्वास नव्हता, देवाचा आशिर्वाद कसा येणार तुमच्याकडे? देव नाही असं म्हणायला, पोट्यांदा तुम्ही कांही पत्ता काढलाय कां त्याचा? ज्यांनी देव देव म्हटलं, ते सगळे मूर्खच होते वाटतं? आणि हे अतिशय आतां बोलायला लागले, यांची कसली कुंडालिनी आतां जागृत होणार?

तरी मी त्याला इतका तीन तास वेळ दिला कारण आमच्या ऑफीसचे एक गृहस्थ होते, "शिपिंग कॉर्पोरेशनचे", त्यांनी म्हटलं की "माताजी, त्याला समजून सांगा, त्याचं डोकं, अहो, पण त्याला डिस्क्रीशन पाहीजे ना, तारतम्य। काकः कृष्णः पिकः कृष्णः

को भेदो काक पिकयोः

वसंत समये प्राप्ते, त्याला तारतम्य पाहीजे ना?

"हंसः श्वेतः बकः श्वेतः

को भेदो हंसबकयोः

निरक्षीर विवेकेतु हंस हंसः बकः बकः।"

निरक्षीर विवेक यायला पाहीजे ना माणसाला। ज्याने उठावे, त्यानेच कांहीतरी द्रुम काढायची, ज्याने उठायचं त्याने, देव नाही म्हणे! आणि या भारतात, आणि या महाराष्ट्रांत, इथे प्रत्येकाच्या हृदयामध्ये देव बसलेला आहे, अशा गोष्टी करतां तुम्ही? आणि इलेक्शन जिंकायचं आहे? कधीच जिंकू शकणार नाहीत, आणि जिंकले तरी बेकार आहेत. परमेश्वराचा ज्याला विश्वास बसत नाही, त्याला कधीही यश येणार नाही. कारण परमेश्वर हा चराचरांत आहे. सगळीकडे त्याची सृष्टी आहे. जेव्हा तुम्हाला आतां हाताला लागेल तेव्हा तुम्हाला कळेल. हे मी म्हणते आहे. परमचेतन्य ते सगळीकडे पसरले आहे. ते हाताला लागलं पाहीजे, समजलं पाहीजे. "केल्याने होत आहे रे" पण "ये-या गवाळ्याचे काम नोहे" आज हे तुमचे घुरंघर झाले. अशा ये-या गवाळ्यांना तुम्ही घुरंघर बनविले आहे. ते बघून घ्या. म्हणजे तुम्ही जाणार कुठे ते बघून घ्या.

देवाचा मार्ग जो आहे, तो आम्ही सोपा केला एवढंच. कुंडालिनी जागृत आम्ही सोपी केली, एवढंच. ते नानक काय सोटं बोलत होते काय? की कविराने सगळं सोटं सांगितलं काय? की संबंध कुंडालिनीचं वर्णन करून ठेवलं आहे. ते सगळे सोटे होते?

अहो त्या कुंडालिनीचं उत्थानसुद्धां तुम्ही कांही कांही लोकांच्यात बघू शकतां, तिचं चालणं सुद्धां। आज इथे सगळे डॉक्टर आणि सगळे बाहेरून आले आहेत ते वेडे आहेत वाटतं, पुण्यांतच चार शहाणे बसलेले आहेत. देवावर उठवायला. त्या रीत्यांतसुद्धां मी देवाच्या गोष्टी केल्यावर, तेव्हा त्यांनीसुद्धां नम्रपणे मानून घेतलं की माताजी देव आहे. जेव्हा त्यांच्या हातांत

परमचैतन्य लाभलं, तेव्हां ते म्हणाले, "आमचं चुकलं, आजपर्यंत आमचं जे झालं ते चुकलं, आजपर्यंत आम्ही विश्वास ठेवला नाही देवावरती. आमचं चुकलं होतं. आता बघा आम्हाला हातावर चैतन्य येतयं, पण ते लोकं फार विद्वान आहेत हो, एका माणसाने श्रीचक्राचं संबंध कॅलक्युलेशन काढून मॅथमॅटिकल कॅलक्युलेशन दाखविलं आणि मी त्याला सर्व सांगितलं तेव्हां त्याला इतकं आश्चर्य वाटलं, तो म्हणाला मला आजपर्यंत हिंदुस्थानातून सुद्धा कोणी असा माणूस भेटला नाही ज्याला श्रीचक्राचं नांव माहीत आहे. हो म्हटलं आहे तसंच तिकडे, सगळे साहेब झालो ना, आता!"

ही कुंडालिनी आपल्यामध्ये आहे. त्रिकोणाकर अस्थीमध्ये बसलेली आहे, आणि ही शुद्ध इच्छा आहे. बाकीच्या इच्छा इकोनॉमिक्सच्या सायन्सप्रमाणे कधीही तृप्त होत नाहीत. 'नेव्हर सॅटीएबल' एक आधी मग दुसरी, मग तिसरी, त्याचं, जनरल सांगते. त्याचं जनरल स्टेटमेंट असं आहे की, "इट इज नॉट सॅटीएबल इन जनरल" आणि हे आपल्याला माहीतच आहे. आज हे पाहीजे, उघा ते पाहीजे, परवा ते पाहीजे, पण एकच इच्छा अशी असते की जी एकदा जागृत झाली की समाधान, जे म्हणतात, ते मिळतं. पण त्यांच्यात किती गोष्टी होतात.

आतां हे जे म्हणले ते बरोबर आहे असं पुष्कळांना बरं केलयं मी. पुष्कळ तर प्रोग्रॅमला येऊनच ठीक झाले. कुंडालिनीचं जाग्रण झालं की ती सहा चक्रांमधून निघते आणि सहा चक्रांत जे काही दोष आहेत ते निघून जातात. हे सगळं सूक्ष्मांतून, सर्व चक्रांतूनच आपल्याला शक्ति मिळत असते. पॅरासिम्पर्थीकची नव्हर्स सिस्टिमची. पण ज्यांनी पॅरासिम्पर्थीक नव्हर्स सिस्टिम कशाशी खातात, हे समजून घेतलं नाही, त्यांना काय सांगायचं. मग ती चक्रं आपण स्वच्छ केली आणि कुंडालिनीच्या जागरणाने ती चक्र ठीक झाली तर मनुष्य आपोआप ठीक होणारच. त्यांच्यात काय असं मोठं झालंय.

मानसिक रोग, आता काय, अशा कितीतरी मोठ्या रोग्यांना आम्ही ठीक केलेले आहे असे रोग जे ठीक होऊ शकत नव्हते, ते आम्ही ठीक केले आहेत. पण लोकसुद्धा अगदी लहानलहान गोष्टीवरती भरकटतात. विशेषतः जे दारू पितात त्यांना देवाच्या गोष्टी केलेल्या आवडत नाहीत कारण, मग म्हणू आपण की देवावर विश्वास ठेवतां, मग दारू कशाला पिता? मी तसं काही म्हणत नाही. नाहीतर अर्धे लोक उठून जायचे. तुमची कुंडालिनी जागृत झाली की तुम्ही आपोआपच सोडून घाल सर्व काही. आपोआप सगळ्या वाईट सवयी सुटतील. हे लोक असे आलेले आहेत बाहेरून, की त्यांना इंग्रजचं मोठं ऑडिअन्स होतं. त्यांचे चेहरे बघा, पटणार नाही तुम्हाला. सगळं सोडून एका रात्रीत. पण त्यांच्यासारखे आपण नाही आहोत. आपण अर्धवट आहोत या बाबतीत. ना घड आपण साहेब आहोत, ना हिंदुस्थानी आहोत. एका रात्रीत सगळ्या गोष्टी यांनी सोडलेल्या मी पाहील्या आहेत. जेव्हा कुंडालिनीचं जागरण तुमच्यामध्ये होतं आणि त्याने तुमचा संबंध सगळीकडे

पसरलेल्या त्या परमचैतन्याशी होतो. मग त्यांचं असं म्हणणं की तुम्ही इथे राहून ही ट्रिटमेंट कां करीत नाही. म्हणजे काय, मला हा घंदा कां वाटायचा आहे? आमची मर्जी. जे करायचं ते आम्ही करणार. आज हजारो माणसं सहजयोगांत आलेली. अगदी सर्वसाधारण माणसंसुद्धा सर्वांना बरी करतात, आणि इतके फायदे झालेले आहेत. गावोगांव सेडोपाडी किती फायदे झालेले आहेत.

आणि ज्या त-हेने आपल्यामध्ये अज्ञान इतकं जास्त झालेलं आहे त्याचं आश्चर्य वाटतं पण त्याला कारण असं आहे, की अजून सायन्सबद्दलही आपल्याला कांही विशेष माहिती नाही. की सायन्स हे कोणत्या हयाच्यावर जाऊन पोहोचलं आहे आतां, आणि तिथून ते कसे परत येतात. सायन्सच्या त्या शेवटच्या स्थितीतून आतां ते असं लक्षात घेत आहेत की हयाच्यापलिकडे कांहीतरी असलं पाहिजे.

पण ज्यांनी कधी फ्रॉड वाचला नाही, युंग वाचला नाही, ज्यांना कांही ज्ञान नाही, कांही नाही, त्यांच्याशी काय बोलायचं? म्हणजे बुध्दवादावर. पण ज्यांनी कांहीही वाचलेलं नसतं, अगदी साधे, मनाचे भोळे त्यांना कांही सांगायला नको, कांही नको. सरकच त्यांना पार होता येतं आणि जे शिकलेले लोक आहेत त्यांनी मात्र एवढं लक्षात ठेवलं पाहिजे की अजून आम्हाला सत्य मिळालेलं नाही, जर मिळालं असतं तर आम्हाला सगळ्यांना एकमेव सत्य मिळालं असतं, सगळ्यांना एकच विश्वास झाला असता. ते कुंडलीनीच्या जागरणानेच होतं कारण त्याच्यामुळे तुमच्यामध्ये सामूहिकता येते. म्हणजे अंग प्रत्यंग होता तुम्ही. म्हणजे सांगावं लागत नाही. जसा हा माझा हात आहे, याला जर दुखणं झालं तर त्याची मदत करतो, त्याला सांगावं लागत नाही, तूं त्याची मदत कर. आपोआपच होतं, सामूहिकतेने.

आता हे म्हणाले, माताजींनी नुसतं माझ्याकडे पाहीलं, आणि मला दुखलं आणि हे झालं, त्यांना जर मी माझ्या अंगात घेतलं म्हणजे समजा, ते माझं अंग प्रत्यंग आहे तर त्याला नीट करणं कांही कठीण आहे का? ती जर माझ्यात श्रुति असली तर!

पण कोणालाही असं म्हणायचं की हे फ्रॉड आहे, फ्रॉड कशासाठी करायचं? मला काय तुमच्या पैशाची गरज आहे? मला काय न्यूजपेपर चालवायचा आहे? फ्रॉड कशासाठी करायचं? प्रत्येकच्या मागे तुम्ही हात धुऊन लागला तर ते चुकीचं आहे. ज्या लोकांच यांनी केलेलं आहे त्याबद्दल मीही म्हटलं आहे. चूक आहे, त्यांच्या चुका आहेत त्यांनी भोंदूपणा केलाय, पण जे सत्कर्म होतयं, तिकडे लक्ष न देता तुम्ही एकाच काठीने सर्वानामारायला सुरवात केली मग काय म्हणायचं "भूतांच्या हाती कोलीत?"

आता कुंडलीनीबद्दल उद्या मी संक्षेप बोलणार आहे. तो विषयच गंभीर आहे. सर्वांनी शांतपणे ऐकून घ्या. पण आज सगळ्यांनी सांगितलं, "माताजी तुम्ही याच्याबद्दल बोलून घ्या," मी म्हटलं, "कशाला मला याच्यांत घालता तुम्ही. तर नाही. माताजी, तुम्ही बोलून घ्या. हे अंधश्रद्धा निर्मूलनवाले आहेत.

ही वेळ कृतयुगाची आली आहे. आता कलीयुग संपून कृतयुग आलेले आहे. परमचेतन्य कायान्वित होईल हे म्हटलेले आहे पण ज्यांनी "ग" चा गणपती जाणलेला नाही, त्यांना सांगून उपयोगाचं काय? कांही भरकटलेलं ध्यायचं आणि लोकांची दिशाभूल करायची. मी म्हणते, की आहेत चूकीच्या कांही. कांही गोष्टींमध्ये अंधश्रद्धा आहेच. पण तुम्हाला कसं कळणार, सरं भूत कोणांत आहे, आणि सोटं भूत कोणांत आहे, ते तुम्हाला कसं कळणार? पण आहे. अंगात येतं ते आहे सरी गोष्ट आहे आणि त्याची सिध्दतासुद्धां आम्ही देऊ शकतो. पण कोणी बसून विचार करेल तर आम्ही सांगायला तयार होतात. पण हे कसे होतात. त्याच्यामुळे कोणते रोग होऊ शकतात. कॅन्सरचा रोगसुद्धां यानेच दिंगरीग होतो.

पण आम्ही याची एवढी पब्लिसिटी कां करत नाही, कारण मग प्रत्येक मनुष्य, आतां हे मल्होत्राच माझ्याकडे रोज माणसं ठीक करायला पाठवायचे. मी म्हटलं, आतां मीच तुझ्याकडे पाठवीन! मला दुसरं काम करायचं आहे. माझं काम कुंडालिनी जागृतीचं आहे आणि ते मुख्य कार्य आहे. त्याच्यामध्येच तुमची तब्येत ठीक होते. प्रकृति ठीक होते. मानसिक स्थिती ठीक होते. संतुलन येतं आणि सगळ्यांत म्हणजे, तुम्हाला सत्य मिळतं. तुमच्या हातांच्या बोटांवर तुम्ही सांगू शकतां, कोणाला काय रोग होतात, आणि फक्त एवढच शिक्कवं लागतं की हे कसं नीट करायचं. जर हे सगळं आम्ही तुमच्यांसाठी केलेलं आहे, तर उगीचच त्याला नाही म्हणण्यांत काय अर्थ आहे!

"उपासना आणि सहजयोग" याविषयी प्रश्नाचे उत्तर देताना—कांही दिलं मला, पाणी, मी ते स्वीकारीन पण त्याने एका शब्दावर नाचवलंय. पण भक्ति कशी पाहीजे, "अनन्य". आतां या शब्दाला तुम्ही समजलेलं नाही. म्हणजे कृष्ण कसा होता? राजकारणीच होता की नाही? तो म्हणजे दिव्यत्वाचा राजकारणी त्याला असं वाटलं असेल, की यांच्या डोक्यात कांही जाणार नाही, म्हणून एका "अनन्य" शब्दावर सगळी भक्ति आणून ठेवली. मी, किंवा दुसरा कोणी नाही, म्हणजे आत्मसाक्षात्कारी. म्हणजे असं आहे, जर तुमच्या टेलिफोनचं कनेक्शन लागलं नाही, तर तुम्ही कोणाला हाका मारता? कोणाची उपासना करता? आधी तुमचं कनेक्शन नको कां लागायला? आधी कनेक्शन झाल्यावर, उपासनेला अर्थ आहे.

घेद आणि सहजयोग याविषयी :-

घेद शब्दाचा अर्थ तुमच्या नाड्यांवर, म्हणजे सेंट्रल नर्व्हस सिस्टिमवर जो बोध होतो त्याला घेद शब्द आहे आणि सुरुवातीलाच तिहीलं आहे; वेदांमध्ये, ज्याला बोध झाला नाही, त्यासाठी बेकार आहे, आणि संबंध असा आहे की त्यावेळेला तीन प्रकारच्या आपल्याकडे संस्था होत्या, एकतर वैदिक, दुसरी होती भक्तिची, आणि तिसरी अत्यंत गूढयतर अशी, कुंडालिनीची. ती सर्व, कुंडालिनीची कार्ये इथेच. नाथपंथीयांनी केली होती, सुरवातीस मछिंद्रनाथ, वगैरे लोकांनी हे कार्य इथे महाराष्ट्रांत

केलेलं आहे. कुंडलीनी जागृतीचं काम. दुसरे जे होते वेदाचे वगैरे, आम्ही ज्याला राईट साईडेड म्हणतो, म्हणजे मॅटरला, कसं त्याचं सायन्स कसं डेव्हलप करायचं, त्यानेच आपलं सायन्स डेव्हलप झालेलं आहे. भवित म्हणजे परमेश्वराकडे ओढ व त्याच्याबद्दलची आवड, तर ती भवित, आणि ते विद होणे, आणि कुंडलीनी जागृती हे तिन्ही आमच्या सहजयोगांत सामावलेले आहेत.

प्राणायाम आणि सहजयोग :-

प्राणायाम वगैरे सर्गळे जे कांही आहेत प्रकार, ते जिथे, गरज लागते, तिथे वापरले पाहिजेत. उगीचच प्रत्येकाने प्राणायाम करायचा हे चुकीचं आहे. प्रत्येक गोष्टीला शास्त्र आहे. प्रथम आम्ही कुंडलीनीचं जागरण करतो. त्याच्यामध्ये जिथे कुठें अटकाव आला तिथे, समजा, तुमच्या हृदयचक्रावर अटकाव आला, तर आम्ही तुम्हाला प्राणायाम सांगू. पण प्रत्येकाने उठला तो प्राणायाम करायचा असं नाही. मंत्राचं पण असं आहे. मंत्रसुद्धां ते सिध्द करणारा पाहिजे. पहिल्यांदा, आणि कुठे कोणचे म्हणायचे ते माहीत असलं पाहिजे. जो त्रास असेल तोच मंत्र म्हटला पाहिजे. आणि काय झालयं, की प्रत्येकाच्या हातात ते मिळालं अस्त्यामुळे, वाटेल तसं वापरलं आहे म्हणून ते बदनाम झालं असलं, तरी आहे ते खरं आहे.